

ПРОПОЗИЦІЇ ПО ПОКРАЩЕННЮ РОБОТИ МОЛОКОПЕРЕРОБНОЇ ГАЛУЗІ ПЕРЕД ВСТУПОМ ДО СОТ

Суха І.В. (Євсєєва І.В.)

Останнім часом все більш актуальним постає питання прискорення вступу України до СОТ. На жаль, існує ще велика кількість невирішених завдань, що гостро стоять на шляху до ефективного розвитку галузі, виникає серйозна проблема неконкурентоспроможності вітчизняного молокопродуктового підкомплексу.

Серед головних першочергових завдань треба виділити:

- сприяння держави і молокопереробних підприємств у відтворенні середніх та великих фермерських господарств для вирішення сировинної проблеми галузі;
- покращення зв'язків між сільськогосподарськими та молокопереробними підприємствами;
- створення замкнутого ланцюга діяльності – „виробник молока – переробник – реалізатор – споживач”;
- удосконалення системи ціноутворення в кожній ланці логістичного ланцюга, тобто встановлення максимально можливого рівня торговельних надбавок, що створювало б взаємовигідні умови співпраці, як для сільськогосподарських підприємств, так і для молокопереробних підприємств та торговельних організацій;
- створення єдиного державного органу за контролем якості готових продуктів;
- прискорення робіт над гармонізацією національних стандартів якості до міжнародних вимог.

На думку більшості науковців, необхідною умовою виробництва якісного молока, яке відповідає світовим стандартам, є розміщення 70% поголів'я худоби в сільськогосподарських підприємствах, де

створюються необхідні для цього умови. В нашій країні навпаки, з кожним роком зростає частка виробництва молока в приватному секторі, і вже досягла 82%. Отримати молоко високої якості не можливо без дотримання санітарно-гігієнічних вимог утримання, годівлі, доїння, первинної обробки, зберігання та транспортування молока. Тому молоко-сировина, яке йде на переробку від населення, є дуже низької якості.

Економічна ситуація на ринку молока залежить від злагодженої роботи виробника, переробника, реалізатора та політики держави. Кожна з цих ланок має мету – отримання прибутку від своєї діяльності, а отже впливає на остаточне формування пропозиції молочної продукції на ринку.

Виробник молока зацікавлений в зменшенні собівартості молока-сировини та в стабільності цін, які б не тільки покривали його витрати, а і гарантували б можливість розвитку.

Переробник розраховує на отримання молока-сировини високої якості та в потрібній кількості, що дозволило б йому виготовляти конкурентоспроможну продукцію і отримувати винагороду за свою діяльність. Достатня кількість сировини давала б можливість переглядати асортимент продукції, збільшувати резервні потужності, створювати нові робочі місця, виходити з конкурентоспроможною продукцією на зовнішні ринки збуту.

Завдання реалізатора – створювати умови для вчасної доставки молочної продукції в торгівельну мережу та слідкувати за правильністю її транспортування, так як молочна продукція відноситься до продукції, що швидко псується.

В свою чергу, споживач розраховує на те, що кожного дня він купить якісні та доступні за ціною молочні продукти.

Координатором цих відносин повинна виступати держава, як гарант продовольчої безпеки та контролер постійного наповнення ринку безпечною та якісною продукцією.